

O D V

openbare bijeenkomst

antwerpen 17 juni 1980

PROGNOSE 80-81 - LIEFDE

Aan het begin van elke bijeenkomst van deze groep maken wij u er op attent dat we niet onwetend of onfeilbaar zijn. Dat heeft zijn redenen. Het is beter dat u zelf nadenkt en tot een afwijkend oordeel komt, dan dat u klakkeloos de denkbeelden van anderen navolgt.

Wat betreft deze avond: Er zijn heel veel dingen waarover ik u zou kunnen spreken en voor degenen die dit interesseert zou ik allereerst een paar dingen willen zeggen over de Wessak-bijeenkomst. Zoals u weet is deze bijeenkomst genoemd naar een riviertje in het dal waar deze bijeenkomsten plaats plachten te vinden en dat is dan in mei, bij volle maan.

De bijeenkomst van de Wessak kunt u het beste zien als een uitwisseling van krachten, een zichtbaar maken misschien ook van krachten die vanuit de kosmos naar de aarde werken en omgekeerd, de krachten van de aarde die actief zijn en die naar de kosmos gaan.

Het is het ontmoeten van al deze verschillende krachten waaruit u dan allerlei dingen kunt aflezen. Dat het een onrustig jaar is behoeft ik u niet te vertellen, dat weet u zelf. Er zijn echter verschillende aspecten geweest die toch wel doen vermoeden dat dit jaar en het daarop volgende voor waarschijnlijk de eerste decade kritiek zullen zijn. Ze bepalen wat er gaat gebeuren.

De invloeden die het sterkst kenbaar waren worden door ons wel aangeduid als rood. Het betekent een sterk activeren van levenskracht, maar ook onrust, strijdvaardigheid, eventueel haat. Daarnaast was een betrekkelijk scherpe, maar flitsende invloed van blauw. Blauw, in de vorm waarin het voorkwam staat voor alles wat loopt tussen mystiek en wetenschap en er waren nogal felle witte invloeden kenbaar.

De aarde zelf schijnt op dit ogenblik ook met een periode van onrust bezig te zijn. De invloed die we daar het meest uit zagen voortkomen had eveneens een wat sombere rode kleur, wat doet vermoeden dat die aarde dus, zeg maar in de komende tien maanden, meer dan normaal actief zal zijn op velerlei gebied.

Al deze waarnemingen, waarvan ik er u slechts enkele hier voorleg, brengen met zich mee dat u een overzicht probeert te maken van wat er mogelijk is in zo'n komende periode en om maar te beginnen met wat de mensen het meest interesseert: de economie zal in deze tijden niet beter worden. De politieke spanningen nemen toe omdat er een grote neiging tot verdeeldheid bestaat overall.

Interessanter is dat de gehele sfeer van wetenschap, en zeer waarschijnlijk daarbij ook het paranormale, onder een bijzonder gunstige ster blijkt te staan. Het is of hier ontladingen kunnen worden verwacht van invloeden en inspiraties waardoor, naar ik aanneem, wetenschappelijk of half-wetenschappelijk grote schreden voorwaarts worden gemaakt in de benadering van en de omschrijving van de onzichtbare krachten die men paranormaal noemt.

Interessant is hierbij ook dat de mystiek wel sterk vertegenwoordigd is, maar dat aan te nemen is dat het aantal personen dat hierdoor beroerd wordt minder zal zijn in de komende jaren; dat de beroeringen, wanneer ze plaats vinden, echter veel intenser zullen zijn. Er zal dus voor minder mensen een veel grotere kracht van uitgaan en dat zou kunnen voeren tot allerhande geestelijke belevingen, misschien ook weer - want mistoestanden bestaan altijd - het optreden van nieuwe profeten en zeker waarschijnlijk daarnaast een aantal nieuwe filosofieën.

Het geheel van de wereld verkeert in een wat wankel evenwicht. We hoeven niet te rekenen dit jaar of het volgende op een kanteling of verandering van afstand of iets dergelijks. Dat wordt wel eens gezegd, maar dat zie ik werkelijk niet zitten, maar we moeten wel rekening houden met het toenemen van het aantal uitbarstingen en bevingen weer. De golf was iets tot rust gekomen, ze zal aanmerkelijk weer gaan toenemen. We moeten dan ook rekenen dat het weer heel eigenaardig kan gaan doen. M.a.w. er zijn stromingen in de normale klimaatsomloop waardoor zeer zonderlinge klimaatsverschillen als het ware onvermijdelijk worden.

Gezien de grote verandering van lading, vooral in de bovenste luchtlagen, dus boven de stratosfeer en bij de Heavyside en dergelijke, daar moet u wel rekenen op een aantal magnetische verschijnselen van grote kracht. Deze zullen zeker invloed hebben op de groei van de gewassen en op het weertype wederom en daarnaast zeer waarschijnlijk op de ontvangst van radio en televisie vooral in de hogere golf lengten.

Wat de mensen betreft, zal die geladenheid hen ongetwijfeld korzeliger en daardoor ook grilliger doen reageren dan anders. Wanneer u bijvoorbeeld verkeersdeelnemer bent, gemotoriseerd, dan raad ik u vooral aan te zorgen dat u goed verzekerd bent want er zijn veel meer gekken op de weg dan normalen. Wanneer u te maken hebt met een gezelschap waar men wel eens kort aangebonden is, zorg dat u een uitweg hebt, want de kans dat er op geslagen wordt is veel groter dan normaal. Ook de neiging om veel dictatorialer op te treden door staatslieden, instanties en dergelijke zal kenbaar worden, dacht ik.

Probeer niet in deze tijd de wereld te verbeteren. Iets wat zelf bijna chaos is, kunt u niet verbeteren. U kunt alleen proberen in details er vorm aan te geven. Probeer niet om een solidariteit van mensen tot stand te brengen die veelomvattend is. Grote groepen zullen steeds meer tegen zichzelf verdeeld raken. Kleine groepen daarentegen kunnen door een goede harmonie en samenwerking veel meer bereiken dan voorheen. Dat zijn enkele van de aspecten die ik u wilde voorleggen. Indien er daarover verdere informatie gewenst is dan kunt u dit zeggen

+ Is die periode kortstondig, of lang of ... ?

- De door mij omschreven effecten spreiden zich voorlopig zeker uit over tien maanden af heden en de waarschijnlijkheid dat een aantal van deze aspecten nog enkele jaren in meerdere of mindere mate invloed zullen hebben is eveneens groot. Het kernpunt van de natuurlijke storingen die op de aarde het leven daarvan het gedrag invloed kunnen hebben ligt waarschijnlijk tussen de volgende maand mei en de volgende maand juni. Is dit voldoende?

1981

J
J
S
O
N
D
J
F
A
#

+ Men zegt dat in het jaar 1984 een meteor op de noordpool zal terecht komen met alle gevolgen vandien. Dit zou gepaard gaan met smelten van ijs, vulkaanuitbarstingen, overstromingen, geestelijke invloeden....

- Ja, ik heb het zo al wel eens gehoord. Maar als u naar de mensheid kijkt, gewoon onbevooroordeeld en u hoort dan wat allemaal door een komeet zou moeten gebeuren, dan is het enig denkbare dat die uit transurane metalen bestaat. U weet dus, stoffen die op aarde alleen maar kunstmatig onder laboratoriumomstandigheden tot stand kunnen worden gebracht. In een dergelijk geval zou de huidige levensvorm zich niet lang kunnen handhaven. Dus dat klinkt nu niet bepaald zo aanvaardbaar als u het voorstelt. Wat betreft het jaartal 1984: het obsedeert de mensen in deze tijd heel vaak, maar dat is meer te danken aan een roman van Georges Orwell dan aan de feiten.

Ten laatste: Zou die komeet komen? Het antwoord is: Dan zou ze nu al kenbaar moeten zijn. Ze is dit niet en daaruit zou u dus direct al moeten concluderen dat een komeet, die vanuit de ruimte moet komen in dit jaar niet zal verschijnen of het moet één van de bekende kometen zijn. Maar daarvan is ook de baan bekend en die banen snijden de huidige baan van de aarde wel, maar op grote afstand. De gevolgen die u citeert zouden daaruit niet voort kunnen komen. Blijft over de mogelijkheid dat door de evenwichtsverstoringen die plaats vinden wanneer de planeten zich tijdelijk in één vlak bevinden en daarbij gelijktijdig hun onderlinge beïnvloeding aan een kant van de zon uitoefenen, zou veroorzaken dat in de asteroïde gordel een afwijking van banen ontstaat. In dat geval is het mogelijk dat inderdaad één van die stenen de aarde raakt en dat die massa groot genoeg is om bij inslag enige storingen teweeg te brengen. Maar dat klopt dan weer niet met al dat geestelijke, dat u daaraan verbindt.

Ik probeer expliciet te zijn en het heel erg duidelijk te zeggen. We kennen het verhaal. We weten dat vele soortgelijke verhalen omstreeks deze jaren de ronde doen. Men spreekt bijvoorbeeld over de kanteling van de aardas die tussen 1981 en 1982 plaats zou vinden, ook met heel mooie verhalen: Atlantis zou bovenkomen, de wereld zal vernield worden, men spreekt verder over een ramp die plaats zou vinden door de uitbarsting van de zon gevolg door een aanmerkelijke verdichting van de atmosfeer, waarop op aarde zeer snel een nieuwe ijstijd zou invallen. Ik citeer enkele van de nu rondzwevende profetieën. Kijk, wanneer die profetieën allemaal waar worden, heb ik voor u één raad: Kom zo snel mogelijk naar onze kant toe. Maar wanneer ze mekaar zozeer ontkennen als op het ogenblik het geval is, lijkt het mij verstandiger om die dingen voor kennisgeving aan te nemen. Een verbetering van de mensheid is onvermijdelijk, dat kan ik met u eens zijn, maar een verbetering van de mensheid kunt u alleen bereiken wanneer het hele systeem waaruit ze leeft in elkaar stort. Daar op dit ogenblik degenen die het systeem in feite handhaven, de beste overlevingskansen hebben, zou bij een kosmische ramp de mogelijkheid van een geestelijke vernieuwing niet zo groot zijn. En ik geloof dat ook, ongeacht de schokken die er ongetwijfeld de komende jaren wel optreden. Er zullen hevige aardbevingen zijn, er komen enorme stormen. Het is zelfs mogelijk dat er bloedregens zouden vallen in het noorden van Europa, als gevolg van enorme zandstromen in de Sahara, en wanneer u al die dingen bij elkaar neemt dan zegt u: Nou ja, het is natuurlijk niet leuk, maar het is van voorbijgaande aard. Wanneer de mensen elkaar steunen kunnen ze er tegen. Wanneer ieder voor zich probeert te zorgen ten koste van anderen, dan gaat men er aan ten gronde. En dat een dergelijke situatie op den duur het besef van de mensen wel eens zou kunnen veranderen, wel ja, daar geloof ik ook wel in. Maar ik geloof dat de ondergang van de wereld te vaak is geprofeteerd om daarin te geloven. U moet me dat niet kwalijk nemen dat ik dat zo behandel want u krijgt al gauw allerhande paniekreacties.

Hoe lang is het geleden dat in de Alpen een aantal angstige Fransen zaten te wachten op de nieuwe zondvloed? Is het al meer dan twaalf jaar geleden? En wanneer we kijken naar de verdere ondergangsvorspellingen : In 1975 en daarna in 1977 zou volgens een bepaalde secte de aarde ondergaan. Ze hadden soortgelijke vorspellingen al gelanceerd voor het jaar 1963 en voor die tijd. Het gehele aantal vorspellingen van de ondergang van de wereld samengevat alleen in de christelijke era, maar wel daarin mede betekkende de andere geloofsvormen en volkeren gedurende deze laatste tweeduizend jaar, bedraagt meer dan duizend. In bijna alle gevallen had een dergelijke vorspelling ook een belofte. Soms is het de belofte van een hemels Jerusalem en een leven zonder dood. In andere gevallen is het de plotselinge geestelijke bewustwording van de aarde. In weer andere gevallen is het het herrijzen van het oude, waardoor de oude wetenschap en wijsheid eindelijk de eigenwijze nieuwe wetenschap eens op de vingers zal tikken.

Realiseer u eens wat dit is. De mensen weten geen raad meer met hun wereld. De wereld die op het ogenblik is ontstaan wordt dermate beheerst door de economische, de sociale en de productieve technieken, dat de mens meer en meer terzijde wordt gedrongen of u dat nu wil of niet. De beslissingen vallen in feite op het ogenblik aan de hand van technische gegevens, vaak zelfs apparaten, plus wat men noemt kapitaalsinvloeden.

Wanneer u dit beziet dan is het duidelijk dat iemand dan eigenlijk wenst dat die wereld zou veranderen. Gelijkzeitig wordt hij geteisterd door een enorme angst voor de zeer snelle veranderingen die zich, vooral de laatste eeuw, hebben afgespeeld op aarde. En dan is een dergelijke profetie, een angstdroom, een vorspelling, vaak heel dichtbij. U zoekt in dergelijke gevallen dan verder en u probeert er een reden voor te vinden. Sommigen zoeken dat in de astrologie, anderen in een H.Schrift en nog anderen weer door meditatieve samenkomsten.

Is het redelijk om dergelijke dingen te aanvaarden? Ik dacht het niet. Het is wel redelijk te beseffen dat de mentaliteit die in een betrekkelijk korte periode een toenemend aantal ondergangsvorspellingen voortbrengt, zichzelf erkent als niet meer levensvatbaar.

En dan is mijn eindconclusie: Ik geloof niet in het vallen van een komeet op een van de polen. Het is trouwens weinig waarschijnlijk, omdat dit te maken heeft met een magnetische oriëntatie en die is op die punten niet zo bijzonder sterk. Dan geloof ik ook niet in een plotse invloed die dan de gehele mensheid die overblijft, en laat dat 10 procent zijn, ineens allemaal bewust, onbaatzuchtig en wat weet ik allemaal nog wel meer, maakt.

Ik geloof dat de mensheid langzaam moet groeien naar nieuw besef. Ik geloof dat sprongwijze ontwikkeling op bepaalde punten in de historie mogelijk is. Op dit ogenblik zou de mensheid, getroffen door een dergelijke ramp, zichzelf vernietigen en daar zou geen geestelijke kracht iets aan kunnen doen. En daarom acht ik het goed dat de rampen wel bestaan, maar kleiner van omvang zijn, dat de mensen daardoor worden geconfronteerd met hun eigen onvermogen, met het falen van hun technische en andere voorzieningen en aan de hand daarvan beginnen het leven op een nieuwe wijze te benaderen, zodat een langzame omvorming van de gemeenschap mogelijk is, waarin werkelijk mens zijn belangrijker is dan deel zijn van een mechanisme. Is dit voldoende? U moogt natuurlijk zeggen ik ben het niet met u eens, dat is uw volste recht, ik heb alleen geprobeerd mijn stelling duidelijk naar voren te brengen.

Nu zou ik graag een ander punt aansnijden, dat misschien voor deze avond dan een aardige aanvulling vormt van het eerste gedeelte.

Uit het evangelie put men de spreuk: "Heb' elkander lief". De mensen van deze tijd weten misschien niet helemaal meer wat dit soort liefde betekent. We kunnen natuurlijk duidelijk maken dat de wederkerige aantrekking tussen

mensen voor een groot gedeelte op de olfactische nerf berust, m.a.w. wat u ruikt bepaalt uw eetlust. Dat is allemaal heel leuk. U kunt zeggen: Liefde is datgene dat ik voel voor degene met wie ik verbonden ben, maar dat kan in vele gevallen een gewoonte zijn, of een bezitsgevoel. En de liefde waarover wordt gesproken daar is juist een andere. Kijk, op het ogenblik dat u hier een ogenblik vergeet wie u bent, een ogenblik vergeet wat een ander is en doet, voor een ogenblik eens niet oordeelt over de wereld en over anderen en zelfs uzelf maar eventjes met rust laat en beseft: we zijn allen een geheel, dan is ieder en alles wat u ontmoet een direct verlengstuk van uw eigen persoonlijkheid, het is een deel van uw eigen leven geworden en omdat het een deel is van uw leven kunt u het niet haten, u kunt het alleen lief hebben.

Een mens namelijk die zichzelf haat heeft het beeld lief van zichzelf dat hij niet waar kan maken en daar komt de haat uit voort. Maar de basis is ook hier een vorm van eigenliefde. U kent allemaal het oude verhaal neem ik aan van de rode Adam. Men zegt in een bepaalde legende: Toen God schiep, schiep Hij de eerste mens en dat was de rode Adam. Deze leefde in vrede totdat hij als het ware een deel van zijn eigen zijn en eigen vermogen liet ontstelen door de slang. Eva kreeg in dit verhaal dus eenmaal niet direct de schuld en vanaf dit ogenblik is de rode Adam uit elkaar gevallen en zoekt wanhopig, middels al zijn delen, het verlorene terug te winnen en zo weer de eenheid te worden die kan wandelen met God. Het is een legende. Toch zegt ze iets over datgene wat liefde en naastenliefde is.

Het is geen liefde of naastenliefde wanneer u een ander belachelijk maakt, dat is duidelijk. U maakt uzelf dan een beetje belachelijk in de plaats dat u uzelf laat gelden. Het is ook geen kwestie van reëel denken wanneer u zegt ik wil steeds rijker worden, wanneer dat betekent dat anderen minder krijgen en er komt een ogenblik dat de anderen uw bezit pakken en misschien u erbij.

Maar wanneer u erkent: die anderen zijn deel van mij, van mijn wezen en mijn leven, dan gaat u met hen delen, en delen dat is dan niet een uitwisseling van goederen zozeer, maar het is een besef waarin de anderen leven met de anderen. De Christus is voor ons allemaal een beetje een mystieke persoonlijkheid, een figuur die veraf staat en toch hoort u dezelfde mensen die hem verkondigen zeggen dat Jezus gestorven is voor ons aller zonden. Jezus kan niet sterven voor uw zonden tenzij Hij er deel aan heeft. En dan zegt men: Ja, Hij heeft onze zonden op zijn schouders genomen. Het klinkt heel erg mooi, maar dan zou u er vanaf zijn en dat is ook niet leuk.

De grote kracht die liefde betekent ligt in datgene wat u bent. Daardoor kunt u iets meer worden dan u zonder dat zou zijn en omgekeerd is hij minder bekwaam om al te zijn, weet u wel, dan zonder u. Nu denkt u waarschijnlijk dat we in een of andere preek verzeild zijn geraakt en dat is niet de bedoeling. Zoals u misschien weet is een preek over het algemeen een soms ontroerend verbaal betoog met niet altijd geheel redelijke elementen, waardoor de mens geroerd en zich beter gevoelende een kerk uit kan gaan betr dan hij binnen kwam om daarna verder te gaan zoals hij altijd heeft gedaan.

Preken heeft weinig zin, maar bekijken waar het om gaat misschien wel! Laten we eerlijk zijn. Waarom zou u van anderen iets mogen vergen wat zij van u niet mogen vragen? Wanneer u lief hebt dan beseft u het al: al wat ik van een ander vraag moet een ander van mij kunnen vragen. Waarom zou u beter zijn dan een ander of meer zijn dan een ander? Werkelijke liefde erkent geen meer of geen minder, erkent alleen het deelgenoot zijn en het niveau daarvan wordt door de uitwisseling bepaald. U kunt die liefde misschien op duizend en één manieren beschrijven, maar wat is de zin daarvan? Als een van u te weinig kracht heeft en de anderen hebben deze liefde in zich, dan krijgen ze die kracht, zonder meer. Zoals in de legende van Jezus wordt verteld dat zieken genazen omdat ze door zijn schaduw werden beroerd. En als u nu ziet wat ze er van gemaakt hebben, dan wordt u inderdaad er beroerd van.

Maar dat betekent in feite : datgene wat wij uitstralen, datgene wat wij vanuit onszelf zijn in en tegenover de wereld, bepaalt wat die wereld aan mogelijkheden krijgt. Het bepaalt niet wat wij aan mogelijkheden krijgen, dat is de fout die de mensen maken. Ze zeggen: Ik geef ontzettend veel voor het een of het ander en dus zal ik er iets voor terug krijgen. Nee, datgene wat in mijn mogelijkheden ligt deel ik met het geheel en daardoor wordt het geheel en indirect dus ook ik daar iets beter van. Het heeft niets te maken met vakbonden. Het heeft niets te maken met politiek, het heeft niets te maken met economie of bedrijfsvoering. Het is eigenlijk zo simpel dat de meeste mensen er aan voorbijgaan. Het betekent eenvoudig dat u wat een ander is en doet moet aanvoelen als iets wat ook u direct beroert.

Wanneer uw buurman ziek is, dan is het niet uw buurman die ziek is, maar een deel van uzelf, een familielid bij wijze van spreken. En als u eens een ander ontmoet die ziek is, die u helemaal niet kent, dan is hij alleen daardoor verwant geworden.

Nu kan ik daar een heel betoog over op gaan zetten: hoe dat allemaal samenhangt met uitstraling, met harmonieën, maar ik weet niet of u er beter van wordt. Ik zou het niet worden en daarom denk ik dat ik dat maar over sla tenzij u er nadrukkelijk naar vraagt. Maar laten we het zo eens proberen : Wat u bent op dit ogenblik is een ego en ego is in de eerste plaats een deel goddelijke kracht of geef er een andere naam aan: het is energie. Het heeft een vorm, zeker. Het kent bepaalde levensprocessen, het heeft een bepaald bewustzijn. De kern is die energie. Wanneer die energie alle andere energieën aanvaardt, zou er dan niet een hele grote verandering kunnen plaats vinden, hoe dan ook? Kunt u misschien ook mensen genezen? U kunt alleen mensen een beetje bewuster maken. U kunt zelfs, zo eenvoudig als het klinkt en zo magisch als het klinkt, een soort wensvervulling mogelijk maken. Dan zegt u: ja dat is kolder, dat gaat niet. Wat ik wens kan nooit gebeuren. Misschien niet zoals u het omschrijft, maar in wezen ja, het kan gebeuren. En waarom? Omdat op het ogenblik dat we deel zijn van het geheel, wij beschikken over de totale energie die nodig is om elk beeld van onszelf in de wereld zo te wijzigen dat de voor ons nu harmonische facetten naar voren komen.

Nu weet ik wel, harmonie is ook zo iets. U kunt beginnen met de oude piano. Als u de ene toon aanslaat trillen bepaalde snaren meer mee dan andere snaren, maar het gehele klavier resoneert. Best. Voor bepaalde invloeden zullen sommigen onder u meer vatbaar zijn dan anderen. Maar betekent het dat de anderen daardoor niet vatbaar zijn? Nee, het betekent alleen dat zij bij een bepaalde invloed minder scherp en daardoor voor henzelf minder kenbaar reageren dan anderen. Waar gaat het dan om? Dan gaat het er niet om dat wij een wensvervulling tot stand brengen of u allemaal een eigenaardig toeval laten overkomen, kan ook, dan gaat het er gewoon om dat we vinden welke invloed voor u zelf de meest bepalende kan zijn.

Zijn er mogelijkheden voor? Ja, natuurlijk. We kennen allemaal de verschillende klanksleutels die er bestaan. En wie op een bepaalde klanksleutel meer reageert dan op een andere, behoort tot een bepaalde harmonie. Het kan haast niet anders. Er bestaan bepaalde voorkeuren voor bepaalde kleuren of kleur-lijncombinaties, die maken ook weer duidelijk welk psychisch proces er zich in u afspeelt en daarmee voor welke invloeden u het meest vatbaar zult zijn. Het is niet zo dat u hulpeloos bent, maar het is precies hetzelfde wanneer er een gezelschap bijeen is: tien vrouwen, tien mannen. Tien mannen die zijn al heel gauw in gesprek: hetzij over de vrouwen als de vrouwen niet luisteren, of over andere interessante onderwerpen zoals voetbal, de wielersport, vogelschieten en dergelijke en ondertussen zijn de vrouwen misschien bezig om na te gaan wie eigenlijk minder deugt en wie meer deugt. Ze houden zich bezig met de vraag of de vrouw eigenlijk niet beter is dan de man, dat is ook zo een moeilijk stuk. Kijk, alleen degenen die het meest verkondigen als vrouw dat ze meer zijn dan de man die zien er het minst naar uit.

Iedereen heeft een eigen belangstelling. Stel nu dat er brand geroepen wordt, dat gebeurt. Ineens zijn ze alle twintig in hun interesse op één punt gecentreerd en toch zijn ze verschillend. Zo gaat het met u. U zit nu hier. Dat betekent dat u een bepaalde instelling of afstemming bezit. Maar wanneer u die afstemming nu werkelijk bezit, bent u nog allemaal verschillend. U hebt alleen één punt dat gemeenschappelijk kan zijn. Nu blijkt dat vanuit dat gemeenschappelijk punt allen kunnen worden gevoed. Ik hoop dat ik duidelijk ben. En wanneer we beginnen met zoiets, want dat gaan we heus nog wel een keer doen, dan wil ik u alleen maar vragen: heeft u zelf enig idee waar u nu kracht naar zoudt willen uitstralen? Of welke krachten u in uzelf zoudt willen ervaren? U hoeft het niet te zeggen, maar u hoeft het wel even te weten.

Nu kunnen we dit op veel manieren doen, natuurlijk. Er zijn er die betrekkelijk simpel zijn. Begin bijvoorbeeld met klanken. Dan roept u : Ja, Jaaaauw, JOOOUW, JAAAWEEEE. Dan hebt u spanning opgeroepen en zo simpel gaat dat. U kunt de mensen zeggen: Stel u voor dat er hier een grote lichtende bol van kracht roteert. Die bol kunt u zelfs vormen: menselijke uitstralingen plus wat astraal kan zoiets best in orde brengen. Maar als u u daar voldoende op concentreert is het weer precies hetzelfde. U kunt het misschien anders doen, meer sentimenteel. U kunt het laten klinken in gedichten, maar het enige waar het eigenlijk om gaat is dit: dat in hetgeen men doet, men voor een ogenblik vergeet dat men zichzelf is, dat men voor één ogenblik gaat begrijpen dat elk wezen op deze wereld verbonden is met een kracht, met een aantal wezens, zelfs die op een ander vlak leven, dat het deze band is waardoor het besef volledig kan worden, waardoor de intensiteit vollediger kan worden en waardoor tijdelijk, die eenheid kan worden gevormd die men kan omschrijven als de meest perfecte liefde, die niet vragend en niet sprekend, één zijnde met al, zichzelf deelt met al.

Nu klinkt het weer als een preek, ofschoon een pastoor er waarschijnlijk wel succes mee zou hebben als het was toegelaten. Maar ik wil met u ook deze avond weer proberen en dan vraag ik u twee dingen op het ogenblik.

Op de eerste plaats: weet u wat voor u heel erg belangrijk is en kies dan niet iets voor uzelf, kies iets voor uw vader, uw moeder, uw buurvrouw, uw kind, het geeft niet wie en vraag niet het voor uw eigen denken onmogelijke maar ga alleen tot de grens daarvan. Denk maar eens even rustig na...

U kunt rustig proberen, baat het niet, schaadt het niet. Denk aan dat beeld even. Dat beeld nu, dat is het tweede wat ik van u vraag, is het enige wat van u van belang is. Vergeet al die andere dingen, vergeet waar u bent, wie u bent interesseert u niet meer. Er is alleen dat ene doel. U bent deel van een geheel en wat u nu denkt is alleen maar een flonkering op een bol van levende kracht. Nu gaan wij samen voor een ogenblik proberen om die kracht te laten werken. Hier is niemand meer, hier is alleen nog maar de kracht die goddelijke liefde genaamd wordt. Het één zijn, waarbij het willen niet vanuit onszelfe komt, maar alleen geldt door al datgeen wat wij erkennen om ons heen. We zijn niets en we zijn kracht. We zijn levende kracht. Alle krachten die we ons voor kunnen stellen zijn één met ons. Christus, Boeddah, Krishna, alle krachten die u zich denken kunt: Visjnoe, Brahma, krachten van taal, allen zijn deel van ons. Het leven van de wereld is de goddelijke kracht en wij zijn de goddelijke kracht, deel van deze kracht, verbonden met alle kracht.

Het deel dat ik in mij draag als deel van die kracht stel ik mij zelden scherp voor ogen. Dit moet gebeuren. Er is geen afstand, er is geen tijd, alleen dit ogenblik. Nu laten wij vanuit die bol van kracht die wij zijn, een flits gaan naar het doel dat wij ons hebben voorgesteld. Hierin hebben wij mede onszelf vervuld. Hiermede hebben wij werkelijk de echte kracht, de liefde, vervuld en door hen in onszelf geopenbaard.

Maar we zijn ons niet altijd bewust van de eenheid, we zijn ego's die te vaak van het geheel gescheiden zijn. Maar de band met de kracht die we hebben aanvaard zal blijven bestaan.

Noem dit als u wilt een experiment. U hebt het waarschijnlijk nog niet zo heel vaak geprobeerd. Kijk, als er iets veranderd is door dit ogenblik, er was voldoende kracht aanwezig om vreemde dingen te veroorzaken, ga het gewoon eens na en als u constateert dat er inderdaad iets is gebeurd, iets is veranderd in overeenstemming met het beeld dat u zichzelf voor ogen hebt gesteld, realiseer u dan dat dit het bewijs is, de werkelijkheid van de liefde waarover ik u spreek.

Dat gaat hier niet alleen maar om de onbewezen, in goed vertrouwen aanvaarde stellingen, het gaat hier om het feit dat het kan, en ik zeg u dat het kan. Niet ieder van u heeft misschien succes, niet ieder van u heeft er zo volledig aan kunnen denken, dat kan zijn, maar ik geef u de garantie dat tenminste driekwart van degenen die intens hebben nagedacht, een direct resultaat zullen constateren binnen 36 uur.

Als dat waar is, dan volgt daaruit, dacht ik, dat hetgeen we gedaan hebben, dat hetgeen we over liefde gezegd hebben, waar is. En als die liefde waarover we spreken een waarheid is, dan betekent het ook dat de dienstbaarheid ten aanzien van een ander, die we in wezen een ogenblik hebben beoefend, al is het maar in gedachte, waar is. Dan betekent het dat deze kracht in uw eigen leven belangrijk is. Dan betekent het dat u een verbondenheid met vele werelden en sferen kunt aanvaarden, wanneer u alleen maar bereid bent in die aanvaarding één te zijn met. Maar het kost moeite natuurlijk. Als u naar een andere wereld gaat hebt u meestal een gids nodig, en een gids krijgt u wel, want waar de liefde is bent u nooit eenzaam, waar de werkelijke liefde is. En ja, het is misschien leuk als u een paar fijne dingen voor anderen kunt doen, als u veel aan uzelf denkt, maar ja, is het dan nog ware liefde?

Maar wanneer u alleen maar zegt: die harmonie ga ik gebruiken, dan kunt u er toch dingen mee tot stand brengen die een beetje onwaarschijnlijk zijn. En wanneer dat bewezen is, -we hebben een proef gedaan waarbij u voor uzelf al of niet een bewijs kunt krijgen, als er geen bewijs is, zegt u dan gerust het is kletspraak, -als u bewijs krijgt, dan hebt u gelijktijdig een begin voor nieuwe mogelijkheden. Zoals de vriend daareven die zei ja, een ramp en dan een uitstraling waardoor alle mensen goed worden, ach, waardoor alle mensen geestelijk bewust worden, maar dit zijn dingen die in u bestaan. U behoeft niet helderziend of telepathisch te worden, u bent het, alleen, u hebt het afgengredeld.

Maar wanneer u aan een ander denkt en niet aan uzelf, dan zullen die dingen bij u een rol spelen, zo eenvoudig is het. Het wordt tijd dat de mensen van deze wereld wakker worden, dat ze eindelijk weer gaan beseffen wat er werkelijk is. En dat betekent niet dat u alle strijd stil kunt zetten op aarde, dat gaat niet. Dat betekent wel dat u er de felheid, de onredelijkheid, het fanatisme kunt aan ontnemen. Het betekent niet dat u alle kerken op aarde kunt sluiten, ook al is de kerk meestal een gebouw waar men God buitensluit en de schoonheid van de natuur, om hem in zichzelf net niet te kunnen vinden. Maar de kerken kunnen blijven bestaan, waarom niet? In de kerk kan God zo goed zijn als overal. Het gaat er maar om waar een mens Hem beleeft. Dan hoeven we niet meer te strijden tegen iets, dan hoeven we alleen nog maar te strijden voor iets.

En wanneer u kijkt naar de periode die aanbreekt, dan wordt het steeds duidelijker dat de mensen die tegen iets strijden alleen maar brokken maken voor zichzelf en voor anderen. Dat de mensen die voor iets zijn, die iets opbouwen, iets waar willen maken, ook al zal de wereld ze misschien niet dankbaar zijn, voor anderen en voor zichzelf goede dingen tot stand brengen. En dan zegt u misschien, dan hebt u geen leven. Kijk, als u nu geen leven hebt, dan hebt u een beter leven wanneer uw leven voorbij is, want de dood, de uiteindelijke verandering van bestaansvorm zou u misschien als een verpoppingsproces kunnen beschouwen of misschien als het vervellen van een slang, kijkt u maar wat bij uzelve het beste past.

Wanneer wij leren positief te zijn, wanneer wij leren deze liefdekracht eens even los te maken van de menselijke en benepen opvattingen, van al dat fysieke waar we het mee verbinden en het maken tot het een één voelen met, dan kunnen we de wereld helpen om in heel korte tijd een nieuwe mogelijkheid voor de mensheid te scheppen. Het negatieve daar leggen we alleen de nadruk op wanneer we wegvlugten voor de wereld, maar dan vluchten we ook weg voor onszelf. Het positieve dat in ons schuilt, dat uit ons mede naar voren kan komen, dat kunnen we gebruiken om de wereld beter te aanvaarden en gelijktijdig die wereld met onszelf tot een nieuw bewustzijn en een nieuwe kracht te brengen. Dat is nu alles wat ik te zeggen had. Misschien hebt u nog commentaar, ga uw gang maar.

+ Broeder, in 1979 hebben we ongeveer een gelijkaardige proef gedaan. Op hetzelfde ogenblik is een zieke plots beter geworden. Tot de dag van vandaag heeft hij van de kwaal waaraan hij toen leed, geen last meer gehad.

- Dat was een andere soort proef, dat was een andere spreker. Dat was iets waarbij we het gemeenschappelijk bewustzijn wilden richten op één enkel doel. Dat deze dingen mogelijk zijn, daar hebben we misschien al meer bewijs voor geleverd. Als ik even in de archieven mag bladeren. We hebben daarna een proef gedaan waarbij we voor de mensen een toeval, een zo aangenaam mogelijk toeval wilden veroorzaken en het eigenaardige is dat toen van een aanwezigheid van zeg 45 personen, minstens 27 ons bekend, misschien zijn het er meer geweest, dus inderdaad iemand ontmoetten die ze in lang niet meer hadden gezien, of op een andere manier tegen een aangenaam toeval aanliepen. Maar wat we vandaag hebben gedaan gaat een tikje verder dan dat. We wilden nu niet alleen maar uitgaan van het leuke verschijnsel, we wilden nu uitgaan van de noodzaak tot een nieuwe menselijke eenheid, geestelijk-menselijke eenheid en daarom is het deze maal toch iets anders geweest dan de vorige maal en laten we nu de hoop uitspreken dat het resultaat, of het gemiddelde resultaat, hoger zal zijn dan bij vorige experimenten waarvan u er een hebt aangestipt.

Ik geloof niet dat het redelijk is hieraan nog iets aan toe te voegen. Ik dank degenen die hebben medegewerkt voor hun medewerking. Ik dank alle krachten waarmee ik verbonden ben, dat ze ook in dit experiment wilden verbonden zijn met ons allen en ik spreek de hoop uit dat dit voor meerderen van u het begin zal zijn van een nieuwe bewustwording. Ik dank u voor uw aandacht.

IMPROVISATIE. (GELIEFDE, ZOUT, BLOEM)

Wat is de kracht, wat is het licht, wat trekt en bindt mij, gij geliefde, gij onbekende? Wat is het wat gij zijt? Gij geeft de smaak aan 't leven net als zout en maakt mij plotseling weer vertrouwd. Wie zijt gij die diep in mij ontbloeit? Een bloem nog nooit op aarde aanschouwd? Wie zijt gij, dat gij in mij licht en krachten hebt gebouwd waaruit ik leef, waarin ik vreugde ken? Zijt gij het die uit al gekomen één wordt nu met wat ik ben? Zijt gij mijn lot, mijn lotsbestemming, zijt gij mijn ene, ware naam? Vult gij mijn onvolmaakte wezen met uw volmaaktheid nu soms aan? O zout, o dessem van mijn leven, o bloem, die steeds mij vreugde geeft, O gij geliefde kracht van 't licht die steeds weer in mijn leven leeft en streeft, totdat wij eens tesaam vervlochten, één licht, één kracht, één gloed slechts zijn. En zo dan uit het leven gaande
Tesaam voegen al 't genaamde en 't ongenaamde van de werkelijkheid,
Tot één begrip van lichte vreugde, tot éne bloem van eeuwigheid.

O.D.V.